

[Ministeren for offentlige arbejder]

I en samlet målestok er der tale om økonomisk overkommelige anlægstrin, der i tre selvstændige etaper arbejder henimod etableringen af den fælles overfart, som endda kan udvides i omfang i takt med trafikudviklingen.

Alt ville være godt, hvis bare det ikke var, fordi folketinget til næste forår har det fuldstændige grundlag økonomisk såvel som teknisk for at beslutte sig til den allerbedste løsning, nemlig etableringen af en fast forbindelse over Store Bælt.

At anvende 700 mill. kr. på nuværende tidspunkt til en overfartsudbygning, som i sig har en driftsbesparelse på 40 mill. kr. årligt – eller 50 mill. kr., hvis det går højt – og som måske kun får en effektiv anvendelsesperiode på nogle få år fra ibrugtagningen i 1988-89, til den faste forbindelse kan stå færdig i begyndelsen af 1990'erne, er ikke god økonomi. Derfor tror jeg, at alle er klar over, at dér i 1985 vil blive tale om et enten-eller: enten får vi den faste forbindelse, eller vi får første etape af den sammenlagte overfart. Man må gøre sig klart, at er det første færgeudbygningstrin taget, er det nærliggende at tage det næste, osv. osv.

Og det er forberedelsen af denne muligvis ikke aktuelle situation, som anlægsloven sigter på. Loven skaffer bemyndigelse til hurtigt at gå i gang med den færgeudbygning, som det må erkendes har stået i stampe på grund af de mange års tøven over for broanlægget.

Loven tjener også det formål at tilvejebringe en afklaring over for de berørte parter. Der er behov for klare linier, og en linie foreligger nu for banestrækningen mellem Knudshoved og Nyborg samt for anlægget ude i Knudshoved, således at de berørte parter, lodsejere såvel som lokalt erhvervsliv, kommune og amt, ved, hvad de i givet fald har at rette sig efter. Loven giver mig mulighed for det næste skridt, nemlig at foretage de fornødne ekspropriationer.

Jeg er indstillet på efter anlægslovens vedtagelse at lade foretage de nødvendige forbedringer og besigtigelser til ekspropriationsforretningen med henblik på i givet fald at gennemføre de endelige, bindende foranstaltninger efter folketingets øst-vest-debat i foråret 1985. Jeg kan oplyse, at henlæggelse af ekspropriationen til midten af 1985 ikke vil indvirke på det tidligst mulige ibrugtag-

ningstidspunkt for færgeanlægget i Knudshoved, nemlig udgangen af 1988.

Om substansen af forslaget i øvrigt vil jeg nøjes med at henvise til forslagets bemærkninger og blot gentage, at regnestykket ikke hænger sammen. Første etape med udflytning af jernbanefærgerne til Knudshoved er ikke økonomisk rentabel i sig selv, når investeringerne på 700 mill. kr. sættes i forhold til de årlige driftsbesparelser på 40 mill. kr. Udbygningen har først rigtig idé, når den efterfølges af yderligere investeringer på 1,4 mia kr. til at gøre den sammenlagte overfart færdig. Og investeringer af en sådan størrelsesorden kan kun retfærdiggøres, hvis den sammenlagte overfart får en rimelig lang driftsperiode og den faste forbindelse dermed tilsvarende udskydes.

Når jeg derfor fremsætter lovforslaget til folketingets behandling, er det i erkendelse af, at den senere udvikling kan gøre anvendelsen af forslaget overflødig.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg skal hermed fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af internationale overenskomster om den europæiske telekommunikations-satellitorganisation, Eutelsat.

(Beslutningsforslag nr. B 61).

Forhistorien til dette forslag om Danmarks ratifikation af internationale overenskomster om den europæiske telekommunikations-satellitorganisation, Eutelsat, går tilbage til en ministerkonference i Bruxelles i 1970, hvor de europæiske post- og telekommunikationsministre vedtog en resolution med ønske om, at teleforvaltningerne i CEPT-landene, dvs. alle vesteuropæiske lande samt Jugoslavien og Tyrkiet, skulle indtage en positiv holdning til et europæisk satellitsystem.

Dette førte til dannelsen af den midlertidige europæiske satellitorganisation, Interim Eutelsat. Interimsaftalen trådte i kraft i 1977.

Som navnet antyder, er Interim Eutelsat en midlertidig foranstaltning. Aftalen indeholder da også retningslinier om dannelsen af den definitive Eutelsat-organisation.

Arbejdet med den definitive aftale for Eutelsat har stået på i perioden 1979-1982 og har resulteret i forslag til en konvention, som forudsættes underskrevet og ratificeret af de